

[Justitsministeren]

egentlig selv kaldt på ved at fremsætte lovforslaget på dette tidspunkt og på den måde, det er sket på. Jeg husker jo tidligere udtalelser fra fru Lissa Mathiasen i forbindelse med det beslutningsforslag, der blev fremsat fra socialdemokratisk side, og var selvfølgelig klar over, at dette lovforslag ikke opfyldte alt, hvad man forventede eller ønskede fra socialdemokratisk side. Alligevel siger jeg tak for det medarbejderskab, som jeg mener der blev givet tilsagn om gennem fru Lissa Mathiasens bemærkninger om, at man ganske vist ikke kunne stemme for det direktiv, som er grundlaget for dette lovforslag, men at man kunne komme et godt stykke hen ad vejen ved hjælp af dette direktiv, og det er jo det, vi så skal tale om.

Hr. Larsen-Ledet rejste det spørgsmål, om man i andre lande havde foretaget noget tilsvarende som det, jeg har gjort ved at fremsætte lovforslag allerede nu. Dertil kan jeg sige, at det har man ikke. Der er ikke fremsat tilsvarende lovforslag eller forslag på grundlag af direktivet i nogen af de andre EF-lande, men jeg kan meddele, at man har oplysninger fra embedsmændene i Holland og England om, at man er temmelig langt, og at man formentlig ikke i disse lande vil medtage udviklingsskader og uforarbejdede landbrugsprodukter. Det vil altså sige, at man på disse områder, hvor man – det har fru Lissa Mathiasen ret i – kan bestemme noget andet på grundlag af direktivet, antagelig vil følge samme fremgangsmåde, som vi har valgt, nemlig ikke at medtage disse.

Jeg vil gerne sige en enkelt ting om fremgangsmåden her, for der er jo en række af ordførerne, der har været inde på det, og jeg takker for den tilfredshed, der blev givet udtryk for fra de allerfleste, med, at vi fremsatte lovforslag allerede nu.

Det er en fremgangsmåde, jeg gerne ser i videre omfang i folketinget. Hvis man spørger, hvorfor vi – selv om vi har 3 år til at fremsætte et lovforslag – allerede gør det nu, vil jeg sige, at jeg mener, det er det mest hensynsfulde over for folketinget, fordi vi så, som tilfældet er her i dag, kan få en principdebat. Jeg bryder mig ikke om, at det folketinget skal behandle, skal være gennemtygget mad. Det får det jo let karakter af, når alle mulige organisationer, og hvem det ellers er, har haft lejlighed til at komme med deres

udtalelser og folketinget først derefter kan tage stilling.

Jeg kan bedre lide, at man går mere frisk til sagen og prøver at komme foran andre ved at fremsætte lovforslaget tidligt og få de umiddelbare bemærkninger fra ordførerne her i salen; derefter kan vi gå videre.

Fru Grethe Fenger Møller spurgte mig, om dette, at vi får debatten på denne måde, ville betyde, at vi ved en genfremsættelse af lovforslaget ville tage hensyn til de bemærkninger, der er fremsat. Jeg kan sige, at det vil vi selvfølgelig, og jeg vil gerne tilføje, at her står vi jo med en lovgivning, som flere med rette har nævnt indeholder noget meget vanskeligt, ikke blot med hensyn til afgrænsning, men i det hele taget med hensyn til forståelsen. Jeg vil kun være taknemlig, hvis folketingets retsudvalg i løbet af den tid, der går, indtil vi mødes igen til efteråret, stiller de spørgsmål, man har brug for at stille til forståelse af sagen, for det er svært stof ikke alene for folketingets medlemmer. Men jeg kan tilføje, at jeg også mener, det har været svært for de dygtige embedsmænd, jeg har i justitsministeriet, at stille dette op og foretage de afgrænsninger, der er nødvendige, uden i dette tilfælde at have den baggrund, som man ellers kan have i en række tilfælde: at man har nogle sagkyndige udtalelser.

Vi vil jo selvfølgelig også interessere os for det andet, som fru Grethe Fenger Møller nævnte, nemlig hvad der gennem den høringsrunde, vi er gået ud med, kommer af nye ideer og andre synspunkter end dem, vi her har angivet.

Må jeg sige vedrørende de kritiske bemærkninger, at jeg forstår det ikke helt, når fru Lissa Mathiasen taler om, at dette er et forslag, hvorved man forringer forbrugernes stilling. Man forringer den ikke på nogen måde, idet et culpaansvar altid kan gøres gældende, men man udvider dette ansvar til et objektivt ansvar; det kan aldrig være en forringelse af forbrugernes stilling, at man giver producenter og andre et objektivt ansvar.

Der blev nævnt, også fra anden side, spørgsmålet om bevisbyrden – det var fru Ingerlise Koefoed, der stillede et spørgsmål om det. Her skal vi jo holde os inde for direktivets rammer. Jeg vil gerne sige, at det er skadelidte, der skal bevise skaden, defekten